

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia J. L. M. i A. M.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
17 września 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Zamościu
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.
p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Rzeszowie.**

UZASADNIENIE

4 czerwca 2024 r. do Sądu Rejonowego w Zamościu wpłynęło zażalenie J. M. i A. M. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu o odmowie wszczęcia śledztwa m.in. w sprawie przekroczenia uprawnień przez Sędziów Sądu Okręgowego w Zamościu J. R., L. B. (wcześniej Sędziów Sądu Rejonowego w Zamościu) i obecnie Sędziego Sądu Rejonowego w Zamościu S. B.

6 sierpnia 2024 r. od rozpoznania sprawy zostało wyłączonych 8. sędziów Sądu Rejonowego w Zamościu z uwagi na utrzymywanie kontaktów towarzyskich ze wskazanymi wyżej osobami.

Sąd Rejonowy w Zamościu postanowieniem z 6 sierpnia 2024 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu,

motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań sędziów Sądu Okręgowego w Zamościu oraz sędziego Sądu Rejonowego w Zamościu, jak również to, że w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy pełnią służbę osoby utrzymujące kontakty towarzyskie z osobami, których dotyczyło postępowanie sprawdzające.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Zamościu, sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziego tego Sądu oraz sędziów Sądu Okręgowego w Zamościu, a sędziowie uprawnieni do rozpoznania zażalenia pozostają z nimi w bliskiej relacji towarzyskiej, co spowodowało wyłączenie ośmiorga z nich od rozpoznania sprawy.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w Zamościu.

W związku z tym Sąd Najwyższy, w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w Zamościu, a mającego siedzibę w obszarze innego sądu apelacyjnego.

SSN Andrzej Tomczyk

[PGW]

[ms]